

บทคัดย่อ ความสัมพันธ์ของข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษกับ ข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กาญจนา ปรวบพาล และคณะ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความสัมพันธ์ของข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ ปี 2526 กับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลของวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ในเรื่องต่อไปนี้ 1) ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดการอ่านวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I กับคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ 2) ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดการฟังวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I กับคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดการอ่านและเกรดการฟังวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I 4) ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนภาษาอังกฤษพื้นฐาน I กับคะแนนเฉลี่ยสะสม มศ. 5 และ 5) ความสามารถในการเรียนรู้การอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้ว

กลุ่มประชากรเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 จำนวน 1978 คน จากคณะรัฐศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ เคมมีปฏิบัติ นิติศาสตร์ ครุศาสตร์ และพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS หาค่า Condescriptive, Pearson Correlation, One-way ANOVA ปรากฏว่าข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ ก ข ทำนายเกรดการอ่านวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ได้ 56 % ในขณะที่ภาษาอังกฤษ ก ข ค ทำนายได้ 30 % สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างเกรดการฟังวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I กับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยทำนายได้น้อยกว่าคือฉบับ ก ข ทำนายได้ 32 % และฉบับ ก ข ค ทำนายได้ 17 % ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดวิชาการอ่านและวิชาการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I เท่ากับ .535 สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนภาษาอังกฤษพื้นฐาน I กับคะแนนเฉลี่ยสะสม ปรากฏว่าความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยสะสมมากกว่าความสามารถในการฟัง ความสัมพันธ์เท่ากับ .485 หลังจากทีนิตินิสิตรียนจบภาคการศึกษา นิสิตทำคะแนนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทนำ

ความสัมพันธ์ระหว่างข้อสอบสมิทธิภาพ (Proficiency Test) และข้อสอบสัมฤทธิ์ผล (Achievement Test) มีผู้ให้ความคิดเห็นไว้ดังนี้ Harrison (1983) กล่าวถึงข้อสอบสมิทธิภาพว่าเป็นข้อสอบที่ใช้วัดความสามารถ

ในการนำสิ่งที่เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริง การสอบประเภทนี้ไม่สัมพันธ์กับวิชาหนึ่งวิชาใดโดยเฉพาะเนื่องจากการทดสอบที่มุ่งจะวัดระดับความรู้ในปัจจุบันของวิชาเรียนว่า จะนำอะไรไปใช้ในอนาคต ด้วยเหตุนี้การทดสอบนี้จึงมุ่งถึงการนำไปใช้ประโยชน์ในอนาคตดังนั้น ข้อทดสอบสมรรถภาพทางภาษา จึงเป็นการสอบเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ เช่น การทดสอบเพื่อธุรกิจหรือการทดสอบเพื่อการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา เป็นต้น ภาษาที่ใช้ในการสอบจะเป็นภาษาที่ผู้เรียนได้พบในชีวิตจริง เช่น การเขียนข้อทดสอบสำหรับผู้ที่ต้องการไปศึกษาต่อในประเทศอังกฤษ จะต้องไม่คำนึงถึงแต่เพียงทักษะการฟังคำบรรยายในชั้นเรียนเท่านั้น จะต้องคำนึงถึงวิธีการจดโน้ต การใช้ประโยชน์จากสิ่งที่เรียนบนกระดาน และการใช้ความรู้จากการบรรยายในการเขียนด้วย นอกจากนี้ องค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งของการทดสอบสมรรถภาพทางภาษาก็คือ การวัดความสามารถของนักเรียนในการ “repair breakdown in communication” โดยการถามให้พูดซ้ำ โดยการอธิบายหรือโดยการให้เรียงเรียงสิ่งที่กล่าวไปแล้วด้วยวิธีใหม่ สำหรับ Rivers (1968) เห็นว่าเป็นข้อทดสอบผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันต่าง ๆ กัน เพื่อจัดหาระดับความสามารถในการใช้ภาษาที่ต้องการ (level of language skills) เปรียบเสมือนเป็น placement test และ Davies (1968) เห็นว่าเป็นข้อทดสอบความสามารถของผู้เรียน เพื่อประโยชน์การเรียนรู้ในอนาคต Groot (1975) ให้ความเห็นว่าข้อสอบสมรรถภาพเป็นข้อทดสอบความรู้ การหยั่งรู้ (insight) และทักษะโดยไม่คำนึงถึงหลักสูตรใดเป็นพิเศษ โดยพิจารณาจากความสามารถของนักเรียนในช่วงเวลาปัจจุบันอันเป็นผลที่เกิดจากประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้และสะสมไว้ และข้อทดสอบนี้อาจจะใช้เป็นเครื่องชี้หรือทำนายความสำเร็จของนักเรียนในอนาคต ข้อทดสอบนี้ทำขึ้นเพื่อดูความพร้อมของผู้เรียน และใช้แบ่งกลุ่มผู้เรียนตามระดับความสามารถ และแยกว่าผู้เรียนมีจุดอ่อนตรงไหน หรือมีความสามารถสูงในด้านใด ในขณะที่ Upshur (1975) กล่าวว่าข้อสอบสมรรถภาพเป็นเครื่องมือทดสอบความสามารถในการสื่อความหมาย ซึ่งอาจถูกกำหนดหรือไม่ถูกกำหนดด้วยความรู้ของผู้ใช้ภาษาเกี่ยวกับองค์ประกอบ และขบวนการทางภาษาศาสตร์ของภาษาที่ใช้

ข้อสอบสัมฤทธิ์ผล (Achievement Test) มีคำจำกัดความหลายประการดังต่อไปนี้

Harrison (1983) เห็นว่าข้อสอบสัมฤทธิ์ผลเป็นข้อทดสอบที่วัดความก้าวหน้าในการเรียนทั้งปีหรือทั้งวิชา จุดประสงค์ของการทดสอบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน คือเพื่อให้ได้ทราบถึงมาตรฐานการเรียนของผู้เรียน เพื่อเปรียบเทียบกับผู้เรียนอื่น ๆ ในชั้นเดียวกัน สิ่งที่สำคัญ คือการทดสอบประเภทนี้จะพยายามรักษามาตรฐานให้คงที่มากที่สุดสำหรับแต่ละวิชา ในแต่ละปีการสร้างข้อสอบชนิดนี้จะครอบคลุมเนื้อหากว้างขวาง และมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ (Objective) ระยะยาว มากกว่าระยะสั้น Rivers (1968) เสนอว่าข้อสอบสัมฤทธิ์ผลเป็นข้อทดสอบที่ใช้วัดความสามารถในการเรียนของผู้เรียนที่เรียนจบหลักสูตรหนึ่ง ที่เรียนในระยะเวลาที่กำหนดให้อาจจะเป็นปีครึ่งปี หรือ 3 เดือน และ Davies (1968) กล่าวว่าเป็นการทดสอบความรู้ปัจจุบันของผู้เรียน และเป็นเครื่องชี้ถึงการเรียนในอดีตของผู้เรียนด้วย ส่วน Groot (1975) ให้คำจำกัดความว่าเป็นการทดสอบวัดความรู้ การหยั่งรู้ (insight) และทักษะของนักเรียนที่เกิดขึ้นในห้องเรียนที่มีความสัมพันธ์ถึงระดับที่วางไว้หรือไม่ สำหรับ Harris (1969) ได้กล่าวว่าข้อสอบเพื่อใช้วัดประสิทธิภาพด้านการสอนโดยไม่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน และเป็นข้อสอบที่มักจะใช้ในการวิจัย โดยจะใช้วัสดุและเทคนิคด้านการสอนหลาย ๆ แบบเพื่อจุดประสงค์ของวิชาใดวิชาหนึ่ง

จากคำจำกัดความข้างต้นเหล่านี้ สรุปได้ว่า โดยๆ ทั่วไปแล้วข้อทดสอบสมิทธิภาพคือข้อทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการนำสิ่งที่ได้เรียน อันเป็นผลจากประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้และสะสมไว้จากอดีตถึงปัจจุบัน ไปใช้ประโยชน์เพื่อการเรียนรู้ หรือเป็นเครื่องทำนายความสำเร็จของผู้ถูกทดสอบในอนาคต นอกจากนี้ข้อทดสอบสมิทธิภาพบางครั้งถูกใช้เพื่อดูความพร้อมของผู้เรียนและใช้เป็นเกณฑ์แบ่งกลุ่ม หรือกำหนดชั้นเรียนตามระดับความสามารถ ดังนั้นข้อทดสอบสมิทธิภาพจึงสามารถนำมาใช้เป็น Placement Test ลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งของข้อทดสอบสมิทธิภาพทางภาษาก็คือ ข้อทดสอบชนิดนี้จะไม่มีความสัมพันธ์กับวิชาหนึ่งวิชาใดโดยเฉพาะ เนื่องจากมุ่งที่จะวัดระดับความรู้ในปัจจุบันของนักเรียนเพื่อตอบคำถามว่า “เรียนรู้แค่ไหนจะนำความรู้ไปทำอะไรได้บ้าง” ดังนั้นข้อทดสอบสมิทธิภาพจึงเป็นภาพการทดสอบเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (Harrison, 1983) เช่น ข้อสอบ Michigan Test และ TOEFL ซึ่งวัดระดับความรู้ทางภาษาของผู้ที่จะไปศึกษาต่อยังประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

สำหรับข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผลนั้น คือข้อทดสอบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนจบรายวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ จุดมุ่งหมายก็เพื่อต้องการประเมินสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปแล้วตามเนื้อหาของหลักสูตร ว่ามีความสามารถตามจุดประสงค์ของรายวิชาหรือหลักสูตรที่วางไว้หรือไม่ เพื่อให้ได้ทราบถึงมาตรฐานการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อเปรียบเทียบกับผู้เรียนอื่น ๆ ในระดับเดียวกัน ประการที่สำคัญอีกประการก็คือ ข้อทดสอบชนิดนี้จะพยายามรักษามาตรฐานให้คงที่มากที่สุดสำหรับแต่ละวิชา ตัวอย่างข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผล ได้แก่ ข้อสอบปลายเทอมตามโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่า ข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผลจะสนใจแต่การเรียนรู้ในอดีต แต่ก็มีประโยชน์ที่จะใช้ตัดสินอนาคตของผู้เรียนเหมือนกันเช่นเป็นเครื่องกำหนดว่า ผู้เรียนควรจะอยู่ในชั้นปีที่ 1, 2 หรือ 3 ของการเรียนรู้ภาษา เมื่อข้อทดสอบชนิดนี้ถูกนำไปใช้ในการกำหนดชั้นเรียน แบบทดสอบนี้ก็เรียกว่าเป็น Placement Test (Lado, 1973)

ตามคำจำกัดความข้างต้น จึงสามารถที่จะเขียนเป็นสัญลักษณ์เพื่อดูความแตกต่างของข้อสอบแบบสมิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลได้ดังนี้

ข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผล : ←—— X

ข้อทดสอบสมิทธิภาพ : ← — — — X —————→ Y

(ลูกศรเป็นเครื่องชี้เวลา และ X เป็นข้อทดสอบ)

Davies (1968) ได้กล่าวถึงข้อแตกต่างระหว่างข้อทดสอบสมิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลว่า ในข้อสอบแบบสมิทธิภาพ ผู้เขียนข้อทดสอบไม่ต้องคำนึงถึงเนื้อหาของหลักสูตร (syllabus) ผู้เขียนข้อสอบแท้จริงแล้วเป็นผู้เขียนหลักสูตรนั่นเอง ตามสัญลักษณ์ข้างต้นแนวลูกศรเส้นประแสดงถึงว่าข้อทดสอบไม่อิงหลักสูตร แต่การที่ข้อสอบแบบสมิทธิภาพใช้ในการคาดคะเนความสามารถของผู้เรียนเพื่อจุดประสงค์อันใดอันหนึ่ง จึงใช้เส้นทึบมุ่งไปสู่ Y

นอกจากนี้ Davies (1968) ยังได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่าง syllabus-content approach และ Goal-oriented approach ของ Pillner ว่าก็คือความแตกต่างระหว่างข้อสอบสัมฤทธิ์ผลและข้อสอบสมิทธิภาพ กล่าวคือ ข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผลเป็น syllabus-content based ส่วนข้อทดสอบสมิทธิภาพมีความสัมพันธ์กับความต้องการ (demands) และเป้าหมาย (aims) ของกระบวนการเรียนรู้

แต่อย่างไรก็ตาม ข้อทดสอบที่ใช้ทดสอบผู้เรียนก่อนเริ่มเรียน รายวิชาเพื่อวัดสมรรถภาพของผู้เรียน อาจจะนำมาใช้ทดสอบปลายภาคอีกเพื่อวัดสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน ดังนั้นข้อทดสอบสมรรถภาพโดยทั่วไป อาจจะใช้เป็นข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผลได้ แต่ทว่าข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผลไม่สามารถใช้เป็นข้อทดสอบสมรรถภาพได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าต้องการทดสอบเนื้อหาตามหลักสูตรความรู้ทั่ว ๆ ไป (Cohen, 1979)

นอกจากนี้ Upshur (1975) กล่าวว่าข้อทดสอบทั้งสองนี้มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด ด้วยเหตุผลที่ว่า บางครั้งคำทั้งสองนี้ ถูกใช้ในความหมายเดียวกัน เพราะผู้เรียนถูกสอนเพื่อให้ได้สัมฤทธิ์ผลในวิชาที่เรียน แต่จุดมุ่งหมายของสัมฤทธิ์ผลนี้คือ การทำให้ผู้เรียนเกิดสมรรถภาพ (proficiency) ในวิชานั้น ๆ

Upshur (1975) ได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสมรรถภาพในการใช้ภาษา ซึ่งเป็นสิ่งที่แฝงอยู่ในรายวิชาทางภาษาทุกวิชาว่า สมรรถภาพในการใช้ภาษาประกอบด้วยทักษะย่อย ซึ่งแต่ละทักษะนี้สามารถนำออกมาสอนได้ หรืออีกนัยหนึ่ง ถ้าผู้เรียนสามารถเรียนรู้และใช้ทักษะต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ที่ผู้สอนได้ตั้งไว้ได้ ก็ถือว่าเป็นการเพียงพอแล้วในการที่บุคคลหนึ่งจะมีสมรรถภาพในการใช้ภาษา ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถภาพในแนวนี้มักจะเรียกว่าเป็นสัมฤทธิ์ผล (achievement) กล่าวคือ สอนเพื่อให้ผู้เรียนรู้และ จุดสำคัญอยู่ที่ความสัมฤทธิ์ผลได้ทำให้ผู้เรียนเกิดสมรรถภาพ (proficiency) ในการใช้ภาษา เนื่องจากความสัมพันธ์ที่แยกไม่ออกของสัมฤทธิ์ผลและสมรรถภาพในการใช้ภาษา ข้อทดสอบที่ใช้เพื่อทำการสอบไล่ นั้น ควรมีลักษณะของทั้งสัมฤทธิ์ผลและสมรรถภาพร่วมกัน นั่นก็คือ วัดในสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปแล้ว และวัดความพร้อมของผู้เรียนที่จะเรียนต่อไป เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือ ในแต่ละโรงเรียนหลักสูตรแตกต่างกันออกไปในรายละเอียด ขึ้นอยู่กับตำราที่ใช้สอนและผู้สอนแต่ละคนจะเลือกใช้ ดังนั้นแบบทดสอบที่ผสมผสานทั้งสัมฤทธิ์ผลและสมรรถภาพนี้ จะทำให้ผู้สอนไม่สามารถที่จะจำกัดอยู่เพียงแค่การสอนตามหลักสูตรเฉพาะของตนเท่านั้น แต่ผู้สอนจะต้องฝึกให้ผู้เรียนให้มีความพร้อมสำหรับหลักสูตรอื่นด้วย (Groot, 1975)

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ความแตกต่างระหว่างข้อทดสอบสมรรถภาพและข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผลขึ้นอยู่กับเนื้อหาและจุดประสงค์ของข้อทดสอบเป็นสำคัญ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อให้ได้ข้อมูลมาช่วยประกอบการตัดสินใจว่าควรมีการยกเว้นวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I มากน้อยเพียงใด และจะนำผลสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็น Proficiency Test มาเป็น Placement Test เพื่อช่วยตัดสินใจการยกเว้นวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ได้หรือไม่ งานวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความสัมพันธ์ของข้อสอบเข้าวิชาภาษาอังกฤษกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลของวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ในเรื่องต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I (การอ่าน) กับคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ
2. ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I (การฟัง) กับคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I (การอ่าน) กับเกรดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I (การฟัง)
4. ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาอังกฤษพื้นฐาน I กับคะแนนเฉลี่ยสะสมมัธยมศึกษาปีที่ 5
5. ความสามารถในการเรียนรู้การอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้ว

สมมติฐานของการวิจัย

1. เกรดวิชากรอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I (การอ่าน) ก่อนเริ่มเรียน หลังจากเรียนจบแล้วกับข้อสอบกลางภาคและข้อสอบปลายภาค
2. เกรดวิชากรฟังภาษาอังกฤษ I มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I (การฟัง) ก่อนเริ่มเรียนและหลังจากเรียนจบแล้ว
3. เกรดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I (การอ่าน) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนสอบเข้าวิชาภาษาอังกฤษ
4. เกรดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I (การฟัง) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนสอบเข้าวิชาภาษาอังกฤษ
5. เกรดวิชากรอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I มีความสัมพันธ์กับเกรดกรฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I
6. คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนวิชากรอ่านการฟังและคะแนนสอบเข้าวิชาภาษาอังกฤษ
7. คะแนนกรอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนกรอ่านและการฟังหลังจากที่เรียนจบแล้ว

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จากคณะรัฐศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ เคมีปฏิบัติ นิติศาสตร์ ครุศาสตร์ และพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ปีการศึกษา 2526

ข้อจำกัดของการวิจัย

เกรดที่ศึกษาในงานวิจัยนี้มีเพียง 5 เกรดคือ A,B,C,D,F เมื่อเปลี่ยนเป็นคะแนน 5,4,3,2,1 ตามลำดับแล้ว อาจทำให้ได้ผลต่างจากการใช้เกรดที่มีช่วงคะแนนต่างจากนี้

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

การวิจัยอาจจะช่วยให้ความกระจ่างในเรื่องการทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาในเรื่องต่อไปนี้

1. ให้ข้อมูลซึ่งอาจจะช่วยประกอบการตัดสินใจว่าจะใช้ผล Proficiency Test ในการให้เกรด Achievement Test ได้มากน้อยเพียงใด
2. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสามารถความรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 ในเรื่องทักษะการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I
3. ประเมินหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ว่าช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 1978 คน จากคณะรัฐศาสตร์ 250 คน ศิลปกรรมศาสตร์ 59 คน แพทยศาสตร์ 167 คน วิทยาศาสตร์ 396 คน สัตวแพทยศาสตร์ 67 คน เคมีปฏิบัติ 47 คน นิติศาสตร์ 170 คน ครุศาสตร์ 371 คน และพาณิชยศาสตร์และการบัญชี 451 คน นิสิตเหล่านี้เรียนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรเก่าของกระทรวงศึกษาธิการ นิสิตที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยโดยสอบข้อสอบภาษาอังกฤษฉบับ กข ได้แก่ นิสิตศิลปกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ เคมีปฏิบัติ ครุศาสตร์และพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี นิสิตที่สอบข้อสอบภาษาอังกฤษฉบับ กขค ได้แก่ นิสิตรัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ และครุศาสตร์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้อสอบภาษาอังกฤษของสถาบันภาษาและข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้ ข้อสอบสัมฤทธิ์ผลการเรียนภาษาอังกฤษของสถาบันภาษา

1. ข้อสอบกลางภาควัดสัมฤทธิ์ผลในการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐานปี 2526
2. ข้อสอบปลายภาควัดสัมฤทธิ์ผลในการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐานปี 2525
3. ข้อสอบปลายภาควัดสัมฤทธิ์ผลในการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐานปี 2526
4. ข้อสอบปลายภาควัดสัมฤทธิ์ผลในการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐานปี 2525
5. ข้อสอบปลายภาควัดสัมฤทธิ์ผลในการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐานปี 2526

ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย

1. ข้อสอบวัดความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษฉบับ กข ปี 2526
2. ข้อสอบวัดความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษฉบับ กขค ปี 2526

ข้อสอบสัมฤทธิ์ผลกลางภาคที่ใช้วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐานของสถาบันภาษาปี 2526 มี 6 ตอน 65 ข้อ คะแนนเต็ม 80 คะแนน ใช้เวลาสอบ 2 ชั่วโมง เนื้อเรื่องที่ให้อ่านเป็นเรื่องทั่วไป มีความยาวประมาณ 200-250 คำ ทักษะในการอ่านที่ทดสอบได้แก่ ความเข้าใจในเรื่องการทำตามคำสั่ง ความรู้เรื่องไวยากรณ์ การอ่านเอาความโดยเข้าใจหัวข้อใจความหลักและรายละเอียดที่สำคัญ การเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต การบรรยายสถานที่ และความเข้าใจเรื่องทิศทาง รูปแบบของการทดสอบเป็นแบบเติมคำในช่องว่าง เลือกตอบ และเรียงลำดับดังแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1

ตารางการเขียนข้อสอบสัมฤทธิ์ผลกลางภาคที่ใช้วัดความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษพื้นฐาน I

Parts	Items	Points	Reading Skills	Tasks
I	8	7	following instructions	-- labelling
II	17	17	major focus points (e.g. markers, tenses, modal auxiliaries, etc.)	-- gap-filling -- multiple choice
III	13	13	paragraph organization (topic, main idea, supporting details)	-- completing the diagram -- multiple choice
IV	12	12	sequence of past events	-- sequencing -- multiple choice
V	9	18	description of places, locations	-- gap-filling
VI	6	12	following directions	-- gap-filling

สำหรับข้อสอบปลายภาคที่ใช้วัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐานของสถาบันภาษา ปี 2525 และ ปี 2526 มีทั้งหมด 5 ตอน รวม 65 ข้อ คะแนนเต็ม 80 คะแนน ใช้เวลาสอบ 2 ชั่วโมงเช่นเดียวกับข้อสอบกลางภาค เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องทั่วไป แต่ละเรื่องมีความยาวประมาณ 200-250 คำ สำหรับทักษะการอ่านที่ทดสอบได้แก่ การเข้าใจเรื่องที่เป็นกรเปรียบเทียบ เรื่องที่เป็นกรเรียงลำดับตามขั้นตอน เรื่องที่เป็นกรอธิบาย การจำแนกประเภทและที่เป็นเหตุเป็นผล รูปแบบของข้อสอบเป็นแบบการเลือกตอบ เติมคำในช่องว่างและการเรียงลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงการเขียนข้อสอบสัมฤทธิ์ผลปลายภาคที่ใช้วัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I

ตารางที่ 2

ตารางการเขียนข้อสอบสัมฤทธิ์ผลปลายภาคที่ใช้วัดความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษพื้นฐาน I

Parts	Items	Points	Reading Skills	Tasks
I	14	14	comprehension of a paragraph of comparison and contrast	– gap-filling – multiple choice
II	12	12	comprehension of a paragraph of a description of process	– sequencing – multiple choice
III	12	12	comprehension of a paragraph of explanation and cause and effect	– gap-filling – multiple choice
IV	12	12	comprehension of a paragraph expressing classification	– multiple choice
V	15	30	comprehension of a paragraph expressing cause and effect	– gap-filling

สำหรับข้อสอบปลายภาควัดสัมฤทธิ์ผลในการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ปี 2527 และ ปี 2526 6 ตอน 35 ข้อ คะแนนเต็ม 70 คะแนน ใช้เวลาสอบ 1 ชั่วโมง ข้อสอบการฟังวัดความเข้าใจเรื่องทั่วๆ ไปเพื่อให้เกิดทักษะในการจับใจความที่สำคัญ และฟังแบบวิเคราะห์ได้ความยาวของข้อสอบแต่ละตอนแตกต่างกัน เนื้อเรื่องที่ทดสอบมีทั้งบทสนทนาและการเล่าเรื่อง รูปแบบของข้อสอบเป็นแบบการเลือกคำตอบ และการเติมคำ ตารางที่ 3 แสดงตารางการเขียนข้อสอบสัมฤทธิ์ผลปลายภาคที่ใช้วัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I

ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่ใช้วัดความสามารถ การใช้ภาษาอังกฤษฉบับ กข และ กขค ปี 2526 คะแนนเต็ม 100 คะแนน ใช้เวลาสอบ 3 ชั่วโมง ข้อสอบแต่ละฉบับวัดความรู้ในเรื่องศัพท์ โครงสร้างและสำนวน และการอ่านเพื่อความเข้าใจ รูปแบบของข้อสอบเป็นการเลือกคำตอบ

การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่เป็นคะแนนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (Reading และ Listening) และเกรดของทั้ง 2 วิชาได้จากสถาบันภาษา สำหรับคะแนนสอบเข้าวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข และ กขค ได้จากทบวงมหาวิทยาลัย คะแนนทดสอบก่อนเรียน (Pre-Reading และ Pre-Listening) และคะแนนทดสอบหลังจากเรียนจบแล้ว (Post-Reading) ได้จากอาจารย์ประจำกลุ่มที่ให้นิสิตทำในเวลาเรียน คะแนนเฉลี่ยสะสมเป็นคะแนนที่นิสิตแจ้งให้อาจารย์ที่สอนประจำกลุ่มทราบ

ตารางที่ 3

ตารางการเขียนข้อสอบสัมฤทธิ์ผลปลายภาคที่ใช้วัดความสามารถในการฟัง
ภาษาอังกฤษพื้นฐาน I

Parts	Listening Skills	Content	Channel	No./Length	No. of questions
I	Getting details and inferences	Time and time sequence	Monolog	4 (short)	4
II	„ „ „	Location and direction	„	„	4
III	Getting details	Ability and inability	„	6 (short)	2
		Amount and quantity	„	„	3
		Likes and dislikes	„	„	2
		Description (Adj.)	„	„	2
IV	Getting inferences (Guessing the topic)	Description (the most/one of the most)	„	„	2
		General		4 (short)	4
V	Getting details and inferences	General	Dialog	4 (medium)	8
VI	„ „ „	„	Monolog	1 (long)	4

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรม SPSS ทบอบสมมติฐานโดยวิเคราะห์เรื่องต่อไปนี้

1. หาค่ามัธยิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผล ข้อสอบวัดความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษฉบับ กข และ กขค เกรตวิชาการอ่านและการฟังโดยใช้ condescriptive
2. หาค่าสหสัมพันธ์ ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่านพื้นฐาน สัมฤทธิ์ผลวิชาการฟังพื้นฐาน ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ กข และ กขค เกรตวิชาการอ่าน เกรตวิชาการฟัง และคะแนนเฉลี่ยสะสมโดยใช้ Pearson Correlation
3. หาค่าความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรตการอ่าน การฟัง กับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลการอ่านการฟัง และข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข และ กขค โดยใช้ One-way ANOVA

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 4 แสดงค่ามัธยฐาน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปอร์เซ็นต์ คะแนนต่ำสุดและคะแนนสูงสุดของ ข้อสอบและเกรดของนิสิตทุกคณะ

ตารางที่ 4

ค่ามัธยฐาน เปอร์เซ็นต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุดและคะแนนสูงสุดของข้อสอบ และเกรดของนิสิตทุกคณะ

Variables	N	$\bar{X}$	%	SD	Minimum	Maximum
1. Pre-Reading	1312	39.858	49.823	13.585	6	76
2. Mid-Reading	1980	54.495	68.119	12.239	9	79
3. Post-Reading	1277	53.054	66.318	11.540	11	78
4. Final-Reading	1971	44.678	55.848	14.328	8	79
5. Grade-Reading *	1978	3.719	—	.784	1	5
6. Pre-Listening	1546	16.768	47.909	5.673	1	34
7. Final-Listening	1947	20.659	59.026	5.859	4	35
8. Grade-Listening *	1942	3.798	—	.773	1	5
9. AB	1415	58.653	58.653	13.319	21	96
10. ABC	477	49.140	49.140	9.910	24	92

* A = 5, B = 4, C = 3, D = 2, F = 1

นิสิตทำข้อสอบสัมฤทธิ์ผลการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนได้ 49.82 % ข้อสอบกลางภาคได้ 68.12 % ปลายภาคได้ 55.85 % และหลังจากที่เรียนจบแล้วโดยใช้ข้อสอบก่อนเริ่มเรียนได้ 66.32 % เกรดเฉลี่ยการอ่านคือ 3.719 (A = 5, B = 4, C = 3, D = 2, F = 1) สำหรับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลการฟัง ก่อนเริ่มเรียนนิสิตทำได้ 47.91 % และหลังจากเรียนจบแล้วทำได้ 59.03 % (ข้อสอบคนละชุดกับที่ทำก่อนเริ่มเรียน) ใกล้เคียงกับเกรดการอ่าน เกรดเฉลี่ยการฟังคือ 3.798 (A = 5, B = 4, C = 3, D = 2, F = 1) นิสิตทำคะแนนการอ่านเพิ่มขึ้น 16.50 % และทำคะแนนการฟังเพิ่มขึ้น 11.12 % สำหรับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย นิสิตที่สอบภาษาอังกฤษฉบับ กข ทำข้อสอบได้ 58.65 % ในขณะที่นิสิตที่สอบภาษาอังกฤษฉบับ กขค ทำได้ 49.14 %

ตารางที่ 5 แสดงค่าสหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่านการฟังเกรดการอ่าน เกรดการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยและคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตทุกคณะ บล็อก A เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบการอ่านและเกรดการอ่าน บล็อก B เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบการฟังและเกรดการฟัง บล็อก C เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกรดการอ่านและเกรดการฟัง บล็อก D เป็นความสัมพันธ์ของคะแนนสอบเข้าภาษาอังกฤษฉบับ กข กขค และคะแนนเฉลี่ยสะสมกับความสามารถการอ่านและฟัง

ตารางที่ 5 ค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง การทบทวน การฟัง การทบทวน การฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยและคะแนนเฉลี่ย
สะสมของนิสิตทุกคณะ

Variables	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1. Pre-Reading	[A] 1.000	6.77 (1311)	.659 (1158)	.734 (1304)	.692 (1304)	[C] .532 (1069)	.523 (1301)	.478 (1300)	.712 (989)	.589 (247)	.398 (685)
2. Mid-Reading		1.000	.617 (1276)	.770 (1969)	.844 (1969)	.544 (1540)	.612 (1938)	.551 (1933)	.775 (1403)	.488 (474)	.427 (755)
3. Post-Reading			1.000	.623 (1271)	.593 (1271)	.446 (1020)	.463 (1269)	.420 (1268)	.646 (924)	.478 (280)	.334 (750)
4. Final-Reading				1.000	.855 (1970)	.537 (1532)	.611 (1932)	.548 (1927)	.803 (1397)	.564 (471)	.432 (752)
5. Grade-Reading					1.000	.529 (1536)	.580 (1939)	.535 (1934)	.742 (1404)	.525 (471)	.485 (753)
6. Pre-Listening						1.000	.619 (1536)	.528 (1534)	.538 (1087)	.444 (383)	.306 (630)
7. Final-Listening							1.000	.839 (1942)	.636 (1393)	.406 (470)	.324 (753)
8. Grade-Listening								1.000	.563 (1389)	.395 (469)	.227 (753)
9. AB									1.000	-	.443 (572)
10. ABC										1.000	.196 [*] (134)
11. GPA											1.000

ข้อสอบการอ่านทุกฉบับมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 กับเกรดการอ่าน ค่าสหสัมพันธ์เป็นบวกและมีค่าอยู่ระหว่าง .593 ถึง .855 ข้อสอบการอ่านปลายภาคมีความสัมพันธ์กับเกรดการอ่านมากที่สุด ($r = .855$) ข้อสอบกลางภาคมีความสัมพันธ์รองลงมา ($r = .844$) ข้อสอบก่อนเริ่มเรียนและหลังจากเรียนจบแล้วมีความสัมพันธ์กับเกรดการอ่านเท่ากับ .692 และ .593 ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ของข้อสอบการฟังกับเกรดการฟังแสดงในบล็อก B ข้อสอบปลายภาคมีความสัมพันธ์สูงกับเกรดการฟังมากกว่าข้อสอบก่อนเริ่มเรียน ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .839 และ .528 ตามลำดับ ข้อสอบก่อนเริ่มเรียนมีความสัมพันธ์กับข้อสอบปลายภาคเท่ากับ .619 ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการอ่านกับการฟังภาษาอังกฤษที่แสดงในบล็อก C อยู่ระหว่าง .420 ถึง .612 ข้อสอบกลางภาควิชาการอ่านมีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับข้อสอบปลายภาควิชาการฟัง ข้อสอบหลังเรียนจบวิชาการอ่านมีความสัมพันธ์ต่ำสุดกับเกรดวิชาการฟัง

ช่องสุดท้ายของตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ของคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กข กขค และคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวแปรอื่นที่กล่าวมาข้างต้น ข้อสอบภาษาอังกฤษ กข มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับข้อสอบปลายภาควิชาการอ่าน ($r = .803$) ข้อสอบภาษาอังกฤษ กขค มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับข้อสอบการอ่านก่อนเริ่มเรียน ($r = .589$) และคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับเกรดการอ่านภาษาอังกฤษ ($r = .485$) ตัวแปรทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ยกเว้นคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับข้อสอบภาษาอังกฤษ กขค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และเป็นค่าสหสัมพันธ์ต่ำสุด ($r = .196$)

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ของนิสิตทุกคณะโดยใช้ One-way ANOVA แสดงไว้ในตารางที่ 6 6 ก แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนกับเกรดการอ่าน 6 ข แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านภาคกลางกับเกรด 6 ค แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้วกับเกรด และ 6 ง แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านปลายภาคกับเกรดการอ่าน

ตารางที่ 6

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการอ่านและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน

ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียน

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.479	114282.938	3	38094.313	398.779 ***
Residual	.521	124185.688	1300	95.527	
Total	1.000	238468.625	1303		

***
 $p \leq .001$

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านกลางภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.723	208893.375	4	52223.344	1283.625 ***
Residual	.277	79903.875	1964	40.684	
Total	1.000	288797.250	1968		

***
p ≤ .001

ค. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้ว

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.358	60533.801	3	20177.934	235.573 ***
Residual	.642	108524.438	1267	85.655	
Total	1.000	169058.250	1270		

***
p ≤ .001

ง. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านปลายภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.733	296405.938	4	74101.438	1351.523 ***
Residual	.267	107737.188	1965	54.828	
Total	1.000	404143.125	1969		

***
p ≤ .001

ผลปรากฏว่าข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่านทุกฉบับ สามารถแบ่งระดับความสามารถการอ่านของนิสิตได้ ค่า F= 898.779, 1283.625, 235,573 และ 1351.523 แต่ความสามารถในการทำนายแตกต่างกัน คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนทำนายได้ 48% (R² = .479) คะแนนการอ่านกลางภาคทำนายได้ 72% (R² = .723) คะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้วทำนายได้ 36% (R² = .358) และคะแนนการอ่านปลายภาคทำนายได้ 73% (R² = .733) คะแนนการอ่านกลางภาค และคะแนนการอ่านปลายภาคมีความสัมพันธ์เชิงทำนายกับเกรดการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I พอ ๆ กัน ในขณะที่คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้วมีความสามารถในเชิงทำนายน้อยกว่า

ตารางที่ 7 แสดงความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ตาราง 7 ก เป็นผลการวิเคราะห์โดยใช้คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนเป็นตัวแปรตาม และตาราง 7 ข ใช้คะแนนการฟังปลายภาคเป็นตัวแปรตาม ผลปรากฏว่าข้อสอบการฟังทั้งสองสามารถทำนายเกรดการฟังได้ ($F = 165.898$ และ 1215.856) แต่คะแนนการฟังปลายภาคสามารถทำนายเกรดได้ดีกว่า คือทำนายได้ 72% ($R^2 = .715$) ในขณะที่คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนทำนายได้ 30% ($R^2 = .303$)

ตารางที่ 7

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการฟัง
และความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการฟัง

ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียน

Source of Variation	R^2	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.303	14914.395	4	3728.599	165.898 ***
Residual	.697	34364.641	1529	22.475	
Total	1.000	49279.035			

*** $p \leq .001$

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนการฟังปลายภาค

Source of Variation	R^2	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.715	47597.133	4	11899.281	1215.856 ***
Residual	.285	18956.930	1937	9.787	
Total	1.000	66554.063	1941		

*** $p \leq .001$

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษแสดงไว้ใน
ตารางที่ 8

ตารางที่ 8

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการอ่านและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ

ก. ตัวแปรตาม = คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กข

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Reading)	.555	137981.750	4	34495.438	435.898 ***
Residual	.445	110712.000	1399	79.137	
Total	1.000	248693.750	1403		

*** p ≤ .001

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กขค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Reading)	.300	13688.934	3	4562.977	66.733 ***
Residual	.700	31931.984	467	68.377	
Total	1.000	45620.918	470		

*** p ≤ .001

ตารางที่ 8 ก เป็นผลการวิเคราะห์โดยใช้คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข เป็นตัวแปรตาม และตาราง 8 ข เป็นผลจากการใช้คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กขค ข้อสอบเข้าซึ่งจัดเป็นข้อสอบวัดความสามารถการใช้ภาษา (Proficiency Test) สามารถทำนายเกรดวิชาการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ได้ (F = 435,898 สำหรับภาษาอังกฤษ กข และ F = 66.733 สำหรับภาษาอังกฤษ กขค) แต่ภาษาอังกฤษฉบับ กข สามารถทำนายเกรดการอ่านได้ดีกว่าฉบับ กขค คือทำนายได้ 56% (R² = .555) ในขณะที่ฉบับ กขค ทำนายได้ 30% (R² = .300)

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข และ กขค แสดงไว้ในตารางที่ 9 9 ก เป็นความสัมพันธ์ที่ใช้ข้อสอบเข้าฉบับ กข เป็นตัวแปรตาม และ 9 ข เป็นความสัมพันธ์ที่ใช้ข้อสอบเข้าฉบับ กขค เป็นตัวแปรตาม

ตารางที่ 9

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการฟัง
และความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ

ก. ตัวแปรตาม = คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Listening)	.321	79055.375	4	19763.844	163.281 ***
Residual	.679	167521.750	1384	121.042	
Total	1.000	246577.125	1388		

***
p ≤ .001

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กขค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Listening)	.172	7788.746	4	1947.187	24.151 ***
Residual	.828	37409.855	464	80.625	
Total	1.000	45198.602	468		

***
p ≤ .001

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ข้อสอบทั้งสองฉบับมีความสัมพันธ์เชิงทำนายกับเกรดการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 (F = 163.281 และ 24.151) เช่นเดียวกับการทำนายความสามารถในการอ่านข้อสอบเข้าฉบับ กข สามารถทำนายเกรดการฟังได้ดีกว่าฉบับ กขค คือทำนายได้ 32 % (R² = .321) ในขณะที่ฉบับ กขค ทำนายได้ 17 % (R² = .172)

ในการตอบสมมติฐานเรื่องความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบภาคการศึกษาแล้ว ผู้วิจัยได้ใช้ t-test ช่วยในการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 10

ตารางที่ 10

ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้ว

Variables	N	$\bar{X}$	SD	t-value	Correlation	2. tail probability
1. Pre-Reading		40.028	13.412			
	1158			-43.61	.659	.001
Post-Reading		53.346	11.364			
2. Pre-Reading		39.939	13.529			
	1304			-32.14	.734	.001
Final-Reading		48.557	12.987			
3. Pre-Listening		16.773	5.674			
	1536			-31.03	.619	.001
Final-Listening		20.777	5.894			

ผลปรากฏว่ามีความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนการอ่านและหลังจากที่เรียนจบแล้วเท่ากับ 43.61 ความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเริ่มเรียนและคะแนนสอบการอ่านปลายภาคเท่ากับ 32.14 และความแตกต่างระหว่างคะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนและคะแนนสอบการฟังปลายภาคเท่ากับ 31.03 นิสิตทำคะแนนหลังจากที่เรียนแล้ว 1 ภาคการศึกษาได้ดีกว่าก่อนเริ่มเรียนทั้งวิชาการอ่านและการฟัง

สรุปผลการวิจัย

ในการตอบสมมติฐานการวิจัยข้อแรกเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเกรดวิชาการอ่านกับคะแนนวิชาการอ่านก่อนเริ่มเรียน หลังจากเรียนจบแล้ว ข้อสอบกลางภาคและข้อสอบปลายภาคผลการวิเคราะห์โดยให้ Pearson Correlation ปรากฏว่าข้อสอบทุกฉบับมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเกรดการอ่าน ลักษณะความสัมพันธ์เป็นดังนี้

1. คะแนนสอบปลายภาคมีความสัมพันธ์กับเกรดการอ่านมากที่สุด ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .855
2. คะแนนสอบกลางภาคมีความสัมพันธ์สูงกับเกรดการอ่านใกล้เคียงกับคะแนนสอบปลายภาค ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .844
3. คะแนนสอบก่อนเริ่มเรียนมีความสัมพันธ์กับเกรดการอ่านในระดับปานกลาง ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .692
4. คะแนนสอบหลังจากเรียนจบแล้ว ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับข้อสอบก่อนเริ่มเรียนมีความสัมพันธ์กับเกรดการอ่านต่ำที่สุดในการอ่านต่ำที่สุดในบรรดาข้อสอบการอ่านทุกฉบับ ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .593

สำหรับเรื่องความสามารถในการทำนายเกรดวิชาการอ่าน โดยใช้คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียน คะแนนการอ่านกลางภาค คะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้ว และคะแนนการอ่านปลายภาคเป็นตัวแปรตามโดยใช้ One-way-ANOVA ผลปรากฏในทำนองเดียวกับค่าสหสัมพันธ์คือ คะแนนการอ่านปลายภาคและคะแนนการอ่านกลางภาคทำนายได้ดีที่สุดและทำนายได้พอ ๆ กัน อำนาจในการทำนายเท่ากับ 73 % และ 72 % ตามลำดับ ในขณะที่คะแนนสอบก่อนเริ่มเรียนทำนายได้เพียง 48 % และคะแนนสอบหลังจากที่เรียนจบแล้วทำนายได้น้อยที่สุดคือทำนายเกรดได้ 36 %

การที่คะแนนสอบปลายภาคและคะแนนสอบกลางภาคมีความสัมพันธ์กับเกรดการอ่านมากกว่าการสอบก่อนเริ่มเรียนและหลังจากเรียนจบแล้วอาจเป็นเพราะ

1. ลักษณะการสอบ การสอบกลางภาคและปลายภาคเป็นการสอบแบบมาตรฐาน นิสิตทราบว่าได้คะแนนในขณะที่การสอบผ่านเริ่มเรียนและหลังจากเรียนจบแล้วเป็นการจัดสอบโดยอาจารย์ผู้สอน ซึ่งอาจมีความแตกต่างกันในการจัดสอบ นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างในเรื่องความร่วมมือของนิสิต เนื่องจากการสอบที่ไม่เก็บคะแนน นิสิตอาจไม่มีแรงจูงใจในการทำข้อสอบ

2. ข้อสอบก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้ว อาจวัดการเรียนรู้ในระหว่างภาคการศึกษา นิสิตบางคนอาจจะทำคะแนนได้ดีขึ้นในระหว่างภาค หลังจากปรับตัวเข้ากับวิชาแล้ว ในขณะที่หลังจากสอบกลางภาคแล้วระดับการเรียนรู้ของนิสิตไม่เปลี่ยนแปลงมากคือ คนที่ได้คะแนนสูงสุดจากกลางภาคก็จะได้คะแนนสูงจากปลายภาคด้วย

ในการตอบสมมติฐานข้อ 2 เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเกรดวิชาการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I กับคะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้ว ผลการวิเคราะห์โดยใช้ Pearson Correlation ปรากฏว่าคะแนนสอบหลังจากที่เรียนจบแล้วมีความสัมพันธ์กับเกรดการฟังสูงกว่าคะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียน ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .839 คะแนนก่อนเริ่มเรียนมีความสัมพันธ์กับเกรดการฟังน้อยกว่า ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .528 ในทำนองเดียวกัน การศึกษาอำนาจในการทำนายโดยใช้ One-way ANOVA ปรากฏว่าเปอร์เซ็นต์การทำนายโดยใช้คะแนนหลังจากเรียนจบแล้วสูงกว่าคะแนนก่อนเริ่มเรียน คือสามารถทำนายได้ 72 % ในขณะที่คะแนนก่อนเริ่มเรียนทำนายได้เพียง 30 % ความแตกต่างของความสัมพันธ์อาจเป็นเพราะ ตัวข้อสอบซึ่งเป็นคนละฟอร์มแม้ว่าจะเขียนจากจุดมุ่งหมายใกล้เคียงกันก็ตาม หรือไม่ก็อาจเป็นเพราะนิสิตได้เรียนรู้ในระหว่างภาคการศึกษาเพราะหลักสูตรภาษาอังกฤษเดิมของกระทรวงศึกษาธิการ ไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกทักษะทางการฟังมากนัก เปอร์เซ็นต์ในการทำนายก่อนเริ่มเรียนจึงต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ของข้อสอบปลายภาคมาก

สมมติฐานข้อ 3 คือศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดวิชาการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I กับคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ Pearson Correlation ปรากฏว่าข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเกรดการอ่านความสัมพันธ์เท่ากับ .742 ในขณะที่ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างเกรดการอ่านกับคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กขค เท่ากับ .525 ในทำนองเดียวกัน อำนาจในการทำนายโดยใช้ One-way ANOVA ปรากฏว่าภาษาอังกฤษ กข ทำนายได้ 56 % ในขณะที่ภาษาอังกฤษ

กขค ทำนายได้ 30 % ความแตกต่างในการทำนายอาจเป็นเพราะข้อสอบฉบับ กข มีส่วนคล้ายกับข้อสอบการอ่าน ภาษาอังกฤษพื้นฐาน I มากกว่าภาษาอังกฤษ กขค หรืออาจเป็นเพราะความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดวิชาการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I กับคะแนนสอบเข้าวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ Pearson Correlation ปรากฏว่าข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเกรดการฟัง ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .563 ในขณะที่ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างเกรดการฟังกับคะแนนสอบเข้าวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กขค เท่ากับ .395 การศึกษาอำนาจในการทำนายโดยใช้ One-way ANOVA ปรากฏว่าภาษาอังกฤษ กข ทำนายได้ 32 % และภาษาอังกฤษ กขค ทำนายได้ 17 % ความแตกต่างของอำนาจในการทำนายอาจเป็นเพราะเหตุผลเดียวกับความสามารถในการทำนายเกรดการอ่าน นอกจากนี้เปอร์เซ็นต์ที่ทำนายน้อยกว่าเกรดการอ่านเพราะลักษณะของข้อสอบวัดคนละทักษะ ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยเป็นข้อสอบที่วัดความสามารถในด้านกรอ่าน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดวิชาการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ปรากฏว่าค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .535 ความแตกต่างของทักษะการอ่านและการฟัง อาจขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้เรียนที่ได้รับการฝึกฝนมาไม่เท่ากัน มีความสามารถในด้านกรฟังน้อยกว่าความสามารถในด้านกรอ่าน อย่างไรก็ตามข้อสังเกตนี้อาจขึ้นอยู่กับความยากง่ายของข้อสอบทั้งสองวิชา

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ และความรู้วิชาอ่านอื่นซึ่งศึกษาจากคะแนนเฉลี่ยสะสมปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .196 และ .485 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับความสามารถในการอ่านสูงกว่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับความสามารถในด้านกรฟัง แสดงว่าข้อทดสอบทักษะการอ่านวัด academic skills มากกว่าข้อทดสอบทักษะการฟัง

สำหรับสมมติฐานข้อสุดท้ายในเรื่องการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านและการฟัง ภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้ว ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า นิสิตทำคะแนนหลังจากจบภาคการศึกษาได้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในด้านกรอ่านและการฟัง

ข้อเสนอแนะ

1. คะแนนสอบกลางภาคและคะแนนสอบปลายภาควิชาการอ่านใช้ทำนายเกรดวิชาการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ได้พอ ๆ กัน เพราะฉะนั้นอาจใช้ข้อสอบฉบับหนึ่งในการให้คะแนนวิชาการอ่านพื้นฐาน I ได้
2. การให้คะแนนวิชาการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ควรเป็นคะแนนสอบปลายภาค เพราะทำนายเกรดการฟังได้ดีกว่าคะแนนก่อนเริ่มเรียน
3. คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษไม่ควรนำมาใช้ยกเว้นวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I
4. ทักษะการอ่านและทักษะการฟังมีความสัมพันธ์กัน ถึงแม้จะให้เกรดแทนกันไม่ได้ แต่ควรเพิ่มกิจกรรมที่ใช้ทักษะการฟัง เพราะนิสิตมีความสามารถในด้านกรฟังน้อยกว่าความสามารถในด้านกรอ่าน
5. ในการประเมินการเรียนรู้ของนิสิตในคราวต่อไป ควรมีการควบคุมความยากง่ายของข้อสอบต่างฟอรม เพื่อให้ได้ผลที่ถูกต้องมากขึ้น

บรรณานุกรม

- Cohen A.D. *Testing Functional Language Ability in the Classroom*. Manuscript Prepared for Newbury House Publishers. Mass. : Rowley, 1979.
- Davies, A. ed. *Language Testing Symposium*. London : Oxford University Press, 1968.
- Groot, Peter J.M. "Testing Communicative Competence in Listening Comprehension," in *Testing Language Proficiency*, eds. Randall L. Jones and Bernard Spolsky, The Center for Applied Linguistics, 1975.
- Harris, David. P. *Testing English as a Second Language*. New York : McGraw-Hill, 1969.
- Harrison, A. *A Language Testing Handbook*. London : The McMillan Press Ltd., 1983.
- Lado, Robert. *Language Testing*. London : Longman Group Limited, 1973.
- Rivers, Wilga. *Teaching Foreign Language Skills*. The University of Chicago Press, 1968.
- Upshur, J. "Objective Evaluation of Oral Proficiency in the ESOL Classroom." *TESOL Quarterly*, 5, (1975), 47-60.